

baggrund var det umuligt at sige bestemt, hvornår det næste skridt i den forfatningsmæssige udvikling ville blive taget; en detailleret overvejelse af de herhenhørende spørgsmål måtte bero på beretningen fra generalsekretærens ekspertgruppe.

*USAs delegerede* mente, at alle udvalgets medlemmer ville være enige om, at der havde været en ordnet og fremadskridende udvikling henimod opfyldelse af bestemmelserne i deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til koloniområder; udvalgets behandling af Gambia rejste derfor ingen kontroversielle problemer. Om forhandlingerne mellem Gambia og Senegal sagde han, at disse ikke faldt direkte inden for rammerne af udvalgets mandat; afgørelsen af om associering skulle finde sted, og i bekræftende fald i hvilken form, tilkom helt og fuldt Gambia og Senegal. Den amerikanske delegerede ville dog gerne pege på, at afkoloniseringsprocessen ifølge kolonideklARATIONEN kunne tilendebringes ved det pågældende områdes opnåelse af uafhængighed, ved associering med en uafhængig stat eller ved integrering i en uafhængig stat.

Fra de *afrikanske og asiatiske landes side* blev der givet udtryk for nogen utilfredshed med tempoet i den forfatningsmæssige udvikling i Gambia, ligesom man fandt, at områdets opnåelse af uafhængighed ikke burde gøres afhængig af forhandlingerne med Senegal.

*Cambodias delegerede* sagde, at hans regering var blevet meget forundret over at se, at der ikke var fastsat nogen dato for Gambias opnåelse af uafhængighed. I et forsøg på at retfærdiggøre forsinkelsen med at give området uafhængighed havde den britiske delegerede fremhævet spørgsmålet om en associering mellem Gambia og Senegal. Det måtte imidlertid være det gambiske folks egen sag at finde frem til formen for dets fremtidige forhold til dets naboer; det var i strid med kolonideklARATIONENS ånd og bogstav at gøre det gambiske folks umistelige ret til selvbestemmelse og selvstændighed afhængig af nogen som helst betingelse.

*Malis delegerede* mente, at selv om 1962-forfatningen gav området et betydeligt mål af indre selvstyre, var denne forfatning i nogen grad illusorisk, eftersom kolonimagten havde bevaret alle sine rettigheder gennem guvernørens udstrakte beføjelser. Hans

delegation fandt, at en associering af Gambia og Senegal først kunne komme på tale når Gambia var blevet selvstændigt. Associering måtte ske på grundlag af ligestilling.

*Sovjetunionens delegerede* udtalte, at Gambia var en typisk britisk koloni, hvor praktisk taget al magt var i hænderne på guvernøren, der var ansvarlig for den indre sikkerhed, forholdet udadtil o. s. v. Gambia havde endvidere en typisk koloniøkonomi. Områdets vigtigste afgrøder, jordnødder og palmekeer, blev opkøbt af det britiske Oilseeds Marketing Board, som — hævdede han — betalte dyrkerne så lave priser for afgrøderne, at indtægterne herfra kun kunne dække deres leveomkostninger for et halvt år. Det måtte på denne baggrund være udvalgets pligt at træffe en beslutning, som effektivt kunne fremskynde Gambias opnåelse af uafhængighed.

Da flere talere havde omtalt den af The People's Progress Party i april 1963 truffne beslutning om at forlange forhandlinger med Storbritannien med sigte på at opnå uafhængighed inden for Commonwealth inden udgangen af 1963, gjorde den *britiske delegerede* i sit svarindlæg opmærksom på, at det ikke var Gambias regering, der havde stillet et sådant krav; der var heller ikke fremkommet tilsvarende krav fra oppositionen, United Party og Gambias førsteminister havde under de påfølgende forhandlinger kun søgt at opnå fuldt indre selvstyre i tiden, indtil FN-ekspertgruppen havde aflagt beretning.

Fra *dansk side* deltog man i debatten med et indlæg, hvori der blev givet udtryk for tilfredshed med den britiske regerings beslutning om at give Gambia fuldt indre selvstyre, hvad der betegnedes som et afgørende skridt i retning af områdets opnåelse af selvstændighed. Den danske delegerede omtalte derefter planerne om en associering mellem Gambia og Senegal og gav i forbindelse hermed udtryk for håb om, at den af generalsekretæren udpegede ekspertgruppe vil kunne forelægge de to landes regeringer sådanne politiske og økonomiske data, at de vil være i stand til at tage stilling til den fremtidige form for samarbejdet. Det var den danske opfattelse, at udvalget burde hilse de to regerings forsøg på at skabe en form for associering mellem deres lande velkommen; de to regeringer ydede